

Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI

Mesaj poetic și destin

În noua sa carte de poezii, „Începutul cercului”, semnată de dl. Nicolae VASILE, mesajul său este direct și concret, așa cum ne-a obișnuit, deși, ideatic, se poziționează spre o direcție filosofică. Însă este o viziune realistă și venită din experiență proprie, după toate aparențele; e transmisă ca o necesitate pentru cititorul deschis unui cuvânt clar.

Nu e un mesaj încifrat, adică; e ancorat în chingile nevoii de a expune învățăminte, de a-l ajuta pe cel care-l primește, de a-i oferi, poate, o perspectivă mai largă asupra adevărilor existențiale.

De altfel, scrierile sale nu se supun unor legi prozodice exacte; sunt lansate conștient, însă făcând și un vag apel la intuiție, mai ales în „Eu, Tu și Noi” unde înglobează o tot la fel de vagă, dar sesizabilă, idee legată de metempsihoză: „în prima viață aș fi Eu”, „în viața a doua aș fi Tu”, iar „a treia viață aș fi Noi” – poezie care începe, la fel de edificator, cu „Dac-aș avea mai multe vieți” –; dar și în poemul „Poate” prin „când visam la alte vieți”. Această speranță fiind clarificată în „Aproape departe” prin versurile: „Să așteptăm/ o nouă viață/”.

De asemenea, poetul știe pe ce poziție se situează, din multe puncte de vedere; e stabil, e angrenat, convins și convingător în expunere. Dacă am spune că nu are nimic de pierdut, poate ar părea un pic prea grav și aceasta nu ar defini tocmai exact rolul pe care și-l asumă, însă, în esență, e unul dintre adevăurile sale. Pentru că, până la urmă, autorul chiar are confirmări, notând, prin urmare, suveran: „Creația, în viață și în artă,/ e dincolo de bine și de rău/” (*Destin*, p. 30).

Poeziile prezente aici solicită atenția celor care vor să evolueze spiritual mai rapid, oferindu-li-se adevărate pastile de redresare în diverse cazuri.

De altfel, într-o cronică despre altă carte a dlui Nicolae VASILE vorbeam despre o extensie a universului său creator. Acum, chiar s-a trecut la aprofundarea acelei zone extinse, să spunem așa. Se ia parte cu parte și se analizează; nu neapărat foarte în adânc, ci păstrând o-nțelegere de natură să satisfacă circumstanțele unei vieți petrecute rapid, în tendințe, de altfel, cu realitatea de zi cu zi.

E justificată, de asemenea, și o anumită simplitate a evocării, tot ca o necesitate, pe aceleași considerente cu cele menționate mai sus, dar și pentru că, am stabilit deja, subtilitatea nu reprezintă un punct propus a fi atins în acest demers al autorului. Se clarifică, astfel, idei care pot fi generalizate.

Și lucrurile tind să confere un stil propriu poetului, fapt venit într-o manieră la fel de naturală precum vorbirea sa directă, cu apropierea sufletească pe care autorul o acordă celor din jur, reușind, în același timp, să țină și frâiele unui organism din ce în ce mai dezvoltat al Cercului scriitorilor ingineri „Literar ing”.

Iată, deci, o-mbinare de poziționări sau de funcții – dac-ar fi să ne exprimăm mai prozaic – pe care dl. Nicolae Vasile o stăpânește de zeci de ani, de când reușește cariere de succes pe mai multe direcții. Expertiza sa, în zona managementului, fiind și ea de netăgăduit și exprimabilă cu aceeași naturalețe și inteligență cu care își însușește exersarea versurilor.

(Nicolae VASILE, *Începutul cercului*, poezii, Ediție trilingvă – română, engleză, spaniolă, Editura Arefeana, București, 2019, 329 p.)